U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **J. Ú.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Černého 517/13, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 5. 2015, čj. KUZL-11639/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 7. 2017, čj. 30 A 127/2015-50,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 24. 8. 2017 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) směřující proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Brně. Soudní poplatek splatný společně s podáním kasační stížnosti stěžovatel neuhradil. Nejvyšší správní soud ho proto usnesením ze dne 4. 9. 2017, čj. 8 As 196/2017-13, vyzval, aby soudní poplatek zaplatil. K tomu mu určil lhůtu 2 týdnů od doručení uvedeného usnesení a poučil ho o následcích nevyhovění výzvě.

[2] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném ke dni zahájení řízení, vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví. Výzva k zaplacení byla stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce doručena dne 5. 9. 2017 (doručenka na č. l. 15 spisu NSS). Lhůta k zaplacení soudního poplatku marně uplynula dnem 19. 9. 2017. Protože soudní poplatek nebyl do dnešního dne ani přes výzvu soudu zaplacen, zdejší soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. zastavil.

[3] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 4. října 2017

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu